

Det skjedde i de dager...

...at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn.

Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde,
og hun fødte sin sønn, den førstefødte.
Hun svøpte ham og la ham i en krybbe,
for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem:

«Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag I er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.»

Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:
«Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre:
«La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt,
og som Herren har kunngjort for oss.»

Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben.
Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet.
Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte.

Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte.

Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett;
alt var slik som det var sagt dem.